

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Pavlem Svobodou v právní věci žalobce **M E T A L a.s., IČ 00478326, Hlavanova čp. 81/4, 301 00 Plzeň**, právně zastoupeného Mgr. Lukášem Zscherpem, advokátem, Lochotínská 18, 301 00 Plzeň proti žalovaným 1) [redacted], 2) [redacted] a 3) [redacted], všem třem právně zastoupeným JUDr. Ivanou Čadkovou, advokátkou, Modřínová 2, 326 00 Plzeň, o zaplacení 4.536.000,-- Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba pro zaplacení částky 4.536.000,-- Kč s úroky z prodlení v zákonné výši se zamítá v plném rozsahu.**
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovaným náklady jejich právního zastoupení, a to částkou 169.126,-- Kč do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaných.**

Odůvodnění

Žalobce uplatnil u soudu návrh na vydání rozhodnutí, jímž by žalovaným bylo umožněno, aby společně a nerozdílně zaplatili žalobci, tedy společnosti **METAL a.s.** částku 4.536.000,-- Kč s úroky z prodlení v zákonné výši. Žaloba byla odůvodněna tak, že žalobce je právnickou osobou, tedy akciovou společností, pokud byl uváděn její zástupce [redacted], pak se jedná o akcionáře žalující společnosti, přičemž jeho podíl na základním kapitálu společnosti činí 12,4 %. Ve smyslu ustanovení § 181 zákona č. 513/ 191 Sb. se tedy jedná o akcionáře disponujícího akciemi, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota přesahuje 5 % základního kapitálu. [redacted] dopisem ze dne 3.9.2008 vyzval s odvoláním na ust. § 182

odst. 1 písm. c) obchodního zákoníku dozorčí radu žalující společnosti k tomu, aby byla uplatněna náhrada škody vůči žalovaným a k tomuto podání stanovil přiměřenou lhůtu. Dozorčí rada takovouto lhůtu nesplnila a nárok na náhradu škody uplatněn nebyl. Z toho titulu [REDAKCE] dovozuje, že s odvoláním na ust. § 182 odst. 2 obchodního zákoníku jako akcionář poškozené společnosti je oprávněn uplatnit právo na náhradu škody jménem společnosti. Pokud se týká meritorní stránky, pak žaloba vycházela z toho, že žalovaní jako členové představenstva žalující společnosti provedli dne 1.1.2003 emisi dluhopisů „DLUHOPIS METAL a.s.2003-2013“ (dále jen dluhopisy) podle dokumentu „Emisní podmínky pro VII. emisi dluhopisů“. Společnosti METAL byl výnos předmětných dluhopisů stanoven na 20 % ročně z nominální hodnoty dluhopisu. Podle žalobce je takovýto výnos příliš vysoký, zcela nestandardní a při zohlednění běžných výnosů z investovaného kapitálu na trhu se jedná o výnos jinde reálně shodným způsobem nedosažitelný. Podle názoru žalobce tedy jednání žalovaných není jednáním, které by bylo možné kvalifikovat jako jednání s péčí řádného hospodáře, žalující společnost pravidelně dosahuje dobrých hospodářských výsledků, avšak většinu dosahovaného zisku spotřebovává právě výplata výnosů na předmětné dluhopisy. Společnosti tak opakovaně vzniká narůstající škoda. Podle zprávy představenstva společnosti pro mimořádnou valnou hromadu na den 12.11.2007 ze dne 5.11.2007 bylo ke dni sestavení uvedené zprávy upsáno 162 kusů dluhopisů v nominální hodnotě 8.100.000,-- Kč. Ročně tedy společnost METAL vyplácí na výnosech z předmětných dluhopisů 20 % jejich nominální hodnoty, tedy částku 1.620.000,-- Kč. Žalobce dále dovozuje, že pokud by se uvažovala výše výnosů z dluhopisů emitovaných v České republice přibližně 4,84 % ročně a výše úroku z úvěrů 5,764 % ročně, pak škoda vznikající společnosti činí každoročně více než 14 % nominální hodnoty upsaných dluhopisů, tedy nejméně 1.134.000,-- Kč. Za období od vydání emise, tedy od 1.11.2003, do podání žaloby, tato škoda podle žalobce činí nejméně 4.536.000,-- Kč.

Pokud se týká majitelů dluhopisů, pak mezi nimi jsou jak akcionáři žalující společnosti, tak i neakcionáři. Výnosy z dluhopisů není možné považovat za ekvivalenty výnosů z akcií v podobě dividend. Představenstvo společnosti si je podle žalobce vědomo, že výše výnosů z předmětné emise dluhopisů je nadstandardní a přímo to konstatuje s tím, že vzhledem ke komplikovanosti získávání finančních prostředků z jiných sektorů na trhu (např. bankovních úvěrů), je vydání předmětných dluhopisů pro žalující společnosti administrativně a ekonomicky neschůdnější cesta k zajištění provozního kapitálu pro chod společnosti. Dále pak představenstvo žalující společnosti vycházelo z toho, že akcionáři společnosti si při schvalování úrokového výnosu dluhopisů museli být vědomi toho, že vyplácení dividend bude v takovémto případě minimální. Žalobce se domnívám, že právě proto, že představenstvo společnosti nezískalo nepochybně výhodněji finanční prostředky z jiných zdrojů, lze tedy spatřovat jednání, které není v souladu s péčí řádného hospodáře ve smyslu ustanovení § 194 obchodního zákoníku. V podstatě dochází k určitému obcházení vyplácení dividend tím, že jsou vypláceny výnosy z dluhopisů, a to osobám, které dluhopisy upsaly. Protože výčet akcionářů a výčet vlastníků dluhopisu není shodný, pak akcionářům, kteří nejsou majiteli dluhopisů, vzniká škoda. Svoje závěry pak žalobce odůvodnil zejména listinnými důkazy, které budou dále citovány.

Na podkladě předložených listinných důkazů soud ve věci rozhodl platebním rozkazem, který byl vydán 16.2.2009. V zákonné lhůtě proti tomuto platebnímu rozkazu byl uplatněn odpor. Tento odpor pak uplatnili všichni tři žalovaní. Jejich odůvodnění odporu je v podstatě identické, vychází z toho, že si ani jeden z žalovaných není vědom toho, že by jednal jakkoliv nezodpovědně či nezákonně a že by způsobil nějakou škodu. Všichni žalovaní poukazu jí na to, že při emisi dluhopisů se řídili výslovným pokynem valné hromady a tento

model financování odsouhlasili akcionáři na valné hromadě, a to včetně právního předchůdce [REDACTED], který následně na [REDACTED] své akcie převedl. Navíc pak žalovaní poukazují i na skutečnost, že tzv. výše škody je vypočtena výslovně laicky a bez znalostí všech okolností o hospodaření společnosti. Podle jejich názoru je zřejmé, že nastavený způsob financování společnosti je optimální a nejméně rizikový, i když není společnost závislá na bankovních ústavech. Žalobce se následně k obraně žalovaných vyjádřil písemně. Zejména poukázal na skutečnost, že žalovaní nenavrhli žádné konkrétní důkazy pro celá tvrzení. Pokud se týká jejich tvrzení, že se řídili pouze výslovným pokynem valné hromady dne 10.6.2003, pak návrh na schválení dluhopisového programu byl předložen představenstvem společnosti, které bylo v podstatě shodné s osobami žalovaných. Dále pak ze seznamu akcionářů ze dne 8.2.2007 plyne, že osoby blízké [REDACTED] (tedy jednomu ze žalovaných) jsou akcionáři, kteří disponují více než 50 % hlasů na základním kapitálu společnosti. Tyto osoby akcionářů ([REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]) zjevně jednájí ve shodě. Byly schopné svými hlasy na uvedené valné hromadě prosadit schválení dluhopisového programu, čímž došlo k výraznému zvýhodnění majitelů dluhopisů oproti akcionářům. Podle názoru žalobce představenstvo společnosti vůbec nemělo předkládat valné hromadě ke schválení návrh, který svým obsahem odporuje zákonu a v případě, že valná hromada prostřednictvím hlasů osob jednajících ve shodě a zneužívajících svého postavení, schválila dluhopisový program, nemělo se představenstvo tímto pokynem valné řídit, neboť je v rozporu s kogentními ustanoveními zákona o podílu na zisku a rozdělování zisku. Zde žalobce dále poukázal na ustanovení § 178 odst. 11 obchodního zák. ve znění platném v roce 2003, tedy platného a účinného ke dni konání valné hromady, kde se uvádí, že „smlouvy, jejichž účelem je zvýhodnění jakékoliv akcionáře na úkor společnosti nebo jiných akcionářů, jsou neplatné.“ Žalobce poukázal na závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu, resp. z nich dovodil závěr, že jedním ze základních práv akcionáře je podílet se na zisku akciové společnosti a v daném případě je toto právo akcionářům upíráno. Na tuto repliku žalobce reagovali žalovaní. Poukázali na skutečnost, že zástupce žalobkyně, tedy [REDACTED], je akcionářem velmi krátce a lze předpokládat, že převodce akcií, který na [REDACTED] akcie převedl, jej neupozornil detailně na dosavadní činnost společnosti ani na ty kroky, které jako akcionář sám podnikl. Zde pak poukázal zejména na skutečnost, že předešlý majitel akcií, které má v současné době v držení [REDACTED], se v minulých letech sám aktivně účastnil upisování dluhopisů, přičemž se nejedná zdaleka o první emisi dluhopisů. Pokud se pak týká provedení emise dluhopisů, pak ty byly vydávány na základě usnesení valné hromady. Toto usnesení pak bylo zcela v souladu se stanovami společnosti, které valné hromadě svěřují rozhodování o vydání dluhopisů včetně emisních podmínek. Na jednání valné hromady, kterou spornou emisí dluhopisů dne 10.6.2003 projednávala, byli přítomni akcionáři, který měli v držení 99,83 % základního kapitálu a mimo jiné byl přítomen i pan [REDACTED], tedy akcionář, který následně své akcie převedl na [REDACTED]. Vydání emise bylo schváleno 100% přítomných akcionářů a stanoveny podmínky by y následně komisí pro cenné papíry schváleny. Dále žalobci polemizují s tím, zda je možné výnos určený emisními podmínkami považovat za nestandardní, s tím že poukazují na skutečnost, že srovnáním s jinými možnostmi financování dospěla společnost k závěru, že např. bankovní úvěr s dalšími vícenáklady, popřípadě požadavky bank na ručení, zajištění, pojištění a obdobné výlohy zhruba stejně drahý jako údajné nadstandardní výnosy dluhopisů. Proto všichni žalovaní konstatuje, že podle jejich vzoru se jednalo s péčí řádného hospodáře. Financování potřeb společnosti na realizaci dlouhodobých záměrů formou emise dluhopisů za stanovených podmínek bylo pro společnost přínosem. Případné upoždění výplaty úroků z dluhopisů by pak bylo řešeno mezi osobami, které spolu dlouhou řadu let pracují a starají se o společnost, přičemž pokud by se jednalo o bankovní úvěr, pak by zde bylo velmi vážné nebezpečí konkursu, pokud by došlo k jakémukoliv prodlení. Dále pak poukazoval na skutečnost, že

vyplácení dividend není zaručeno nikdy a nikým, takže výnos na základě vlastnictví akcií je v podstatě zcela v rukou valné hromady a nemusí ani bezprostředně odrážet finanční situaci společnosti ani přání akcionářů. Dále žalovaní poukázali na to, že na valné hromadě došlo ke schválení emise dluhopisů všemi přítomnými akcionáři, a to bez jakýchkoli výhrad. Vliv zřejmě měla i skutečnost, že se jednalo již o sedmou emisi dluhopisů. Pokud by měl někdy zásadní výhrady, projevil by se to v zápisu z valné hromady i z průběhu hlasování. Usnesení valné hromady o VII. emisi dluhopisů včetně emisních podmínek je podle stanoviska žalovaných platné a v souladu se zákonem. Představenstvo společnosti se při své činnosti tímto usnesením řídilo. Tvzení žalobce o zneužití postavení některých osob, údajně jednajících ve shodě, zcela zjevně pomíjí skutečnost, že se jedná o poměrně malé množství akcionářů, když zejména zakládající akcionáři v podstatě vždy jednali ve shodě protože akcie vlastní pouze několik osob, které dlouhodobě spolupracují a jednají ve shodě ku prospěchu společnosti. Ze strany žalovaných se objevil názor, že [REDAKCE] zneužívá některé ustanovení obchodního zákoníku, které mají chránit práva menšinových akcionářů proti zájmu společnosti. Dále pak přehlíží zjevně skutečnost, že vlastníky dluhopisů nejsou pouze akcionáři. Ze strany žalobce, resp. [REDAKCE] poté, co se stal akcionářem odkoupením akcií objemu, který mu umožňuje využívat zákonných ustanovení jako § 131 odst. 1 obchodního zákoníku, pak [REDAKCE] vyslovil požadavek, aby mu byly prodány dluhopisy, ovšem tak, aby výnos mu byl příznám zpětně a nikoliv až od data úpisu. Poté, co na tuto nezákonnou žádost společnost nepřistoupila, byly ze strany [REDAKCE] proti společnosti podány již tři žaloby. Jinak pokud se týká financování prostřednictvím emisí dluhopisů, pak před touto emisí byla zjišťována možnost získání úvěru. V této době společnost měla rozestavěnou stavbu a investovala i do dalších akcií, proto volila osvědčený model financování. Společnost má vlastní emise dluhopisů již od roku 1993 a není vůbec závislá na bankovním sektoru. Dále pak všichni žalovaní shodně poukázali na skutečnost, že [REDAKCE] se stal akcionářem společnosti v roce 2007, kdy od původního akcionáře pana [REDAKCE] nakoupil akcie o jmenovité hodnotě celkem 3.645.000,- Kč. Pan [REDAKCE], který byl ke dni konání valné hromady akcionářem, hlasoval na valné hromadě pro vydání VII. emise dluhopisů. Společnost před vydáním emise dluhopisů si vyžádala i stanovisko Komerční banky, u které má veden běžný účet, k možnosti získání úvěru na částku ve výši 9 mil. Kč. Takovýto úvěr by byl poskytnut se splatností 8 let, splatnost dluhopisu je 10 let, náklady na úvěr pak nepředstavují pouze procenta úrokové sazby, ale i další nezanedbatelné náklady související s úvěrem, a to zejména vysoká pojistka na zastavený majetek a další položky. Dále pak možnost požadavku na avalování zajišťovací blankosměnky významnými akcionáři, společnost by pak byla po delší dobu omezena v možnosti disponovat se svým majetkem.

Soud ve věci provedl důkazní řízení, a to jednak listinné a dále pak výsledkem svědků a dále bylo přihlíženo k vyjádření účastníků.

Účastník [REDAKCE] první žalovaný, ve své výpovědi uvedl, že společnost byla zakládána v roce 1990, a to sedmi akcionáři s majetkem kolem 550.000 Kč, přičemž v současné době společnost disponuje nehmotným kapitálem ve výši přibližně 63 mil. Kč, přičemž základní kapitál je zapsán ve výši přes 29 mil. Kč. Společnost zaměstnává asi 50 lidí. V průběhu rozvoje firmy došlo několikrát k nutnosti zvýšení základního kapitálu, popřípadě zajištění investiční prostředků, to bylo možno buďto bankovním úvěrem nebo zvýšením základní kapitálu, popřípadě emisí vlastních dluhopisů. Bankovní úvěr byl v počátcích firmy použit, ovšem nezdál se být příliš výhodný s ohledem na rizikovost a možné výkyvy trhu a tento atribut následně pak společnost přestala používat. Došlo ke zvýšení základního kapitálu, následně pak společnost rozhodoval o získávání finančních prostředků na investice formou

vlastních dluhopisů. Podle názoru vedení společnosti se jednalo o získávání finančních prostředků nejméně rizikové. První dluhopisová emise byla vydána již v roce 1991 s garantovaným výnosem 25 %. Od této doby bylo provedeno několik dalších emisí. Vzhledem k potřebě zajištění investičních prostředků bylo rozhodnuto i o vypsání sporné emise dluhopisů. Tento návrh byl přednesen na valné hromadě, bylo o něm poměrně obsáhle diskutováno a tento záměr byl schválen všemi přítomnými akcionáři. Valná hromada pak uložila představenstvu provést vydání emise dluhopisů. Ze strany žalovaných pak bylo realizováno to, co jim uložila valná hromada. V současné době se pak společnost zabývá možností vydání další dluhopisové emise. Ta valná hromada, která byla svolána v nedávné době, již tento záměr schválila, přičemž konkrétní závěry ještě nebyly učiněny. Pokud se týkalo dluhopisové emise, pak tyto dluhopisy si mohli kupovat jak akcionáři, tak neakcionáři, 20 % úrok se považuje za přiměřený, protože je třeba zohlednit i určité riziko rozvoje společnosti a případného ohrožení dluhopisu hospodářskými výkyvy. Stav dovoľoval takovýto úrok vypsát, přitom bylo nutné přihlížet ke skutečnosti, že investor, který takovýto dluhopis nakoupil, je v podstatě dlouhodobě omezen s celou částkou nakládat, a tato částka je používání společností. Částka takto získaná pak není nijak přísně účelově vázána, tak, jak je to obvyklé u bankovních úvěrů. Horní hranice emise byla stanovena na 9 mil. Kč s tím, že se tato emise vydávala v několika etapách podle finančních potřeb společnosti. Horní hranice 9 mil. Kč zatím dosažena nebyla. Stanovení 20 % úrokové sazby vycházelo z předchozích zkušeností společnosti, která takovouto emisí vypisovala již vícekrát. Dále uvedl, že společnost nedostala žádnou výhodnější nabídku na financování, než jsou právě 20 % dluhopisy. Jinak uvedl, že pokud by finanční prostředky touto emisí nebyly zajištěny, pak by společnost nebyla schopna zajistit financování některých investičních akcí, jako např. stavba čerpací stanice, popřípadě sklad ropných produktů. To by mohlo vést k silnému ohrožení společnosti. Dále ve věci jako účastník vypovídal žalovaný ad 3) [REDAKCE]. uvedl v podstatě shodně skutečnosti, jako žalovaný ad 1) a potvrdil, že společnost používala dluhopisové emise opakovaně a že tento způsob zajišťování finančních prostředků odstraňoval rizika, která s sebou nesou bankovní úvěry. Dále pak uvedl, že 2.8.2012 se konala valná hromada společnosti, která uložila představenstvu zpracovat návrh na vydání další dluhopisové emise. Poté, co se [REDAKCE] stal akcionářem (nákupem akcií od bývalého akcionáře pana [REDAKCE]), projevil zájem o nákup dalších dluhopisů. To mu nebylo umožněno, protože společnost v té době neměla potřebu zajišťovat si finanční prostředky. Přestože do dosažení horní hranice emise zbývalo asi 900.000 Kč, tyto prostředky prostě společnost nepotřebovala. Žalovaný ad 2) [REDAKCE] se k věci vyjádřil s ohledem na jeho zdravotní stav pouze písemně, jinak ovšem uvedl v podstatě stejně skutečnosti jako další dva žalovaní. Poukázal na skutečnost, že společnost měla potřebu si zajistit finanční prostředky na stavbu skladu ropných produktů a dluhopisová emise byla osvědčeným modelem financování. Podle jeho názoru společnosti vůbec žádná škoda nevznikla.

Ve věci dále byly provedeny důkazy výpovědí svědků.

Svědkyň [REDAKCE] uvedl, že je akcionářkou žalované společnosti, přičemž žalovaný ad 1) je jejím otcem. Dále pak uvedla, že vydávání dluhopisů ve společnosti nebylo nic neobvyklého, o celé této akci se diskutovalo delší dobu před tím, než byla realizována a podle jejího názoru k realizaci docházelo se souhlasem prakticky všech akcionářů. Dále uvedla, že předpokládá, že v průběhu přípravy vydání dluhopisové emise byly zvažovány i jiné možnosti zajištění finančních prostředků, popřípadě osloveny některé peněžní ústavy, ovšem závěr zřejmě zněl tak, že jako nejvhodnější forma financování se jeví dluhopisová emise. Ta také byla valnou hromadou schválena, jiný návrh nebyl ani uplatněn. Při hlasování při vypsání emise souhlasili všichni přítomní akcionáři. Ona sama je akcionářkou

společnosti po dobu asi 10-15 let. Může potvrdit, že vydávání dluhopisů nebylo ve společnosti neobvyklé, to bylo prováděno i v dřívější době. Finanční prostředky takto získané byly používány pro další investici. Ona sama je držitelkou několika dluhopisů. Dále ve věci vypovídal jako svědek pan [REDAKCE]. Uvedl, že i on je akcionářem žalované společnosti, byl přítomen na valné hromadě, která schválila vydání sporných dluhopisů. Podle jeho názoru se této valné hromadě zúčastnili prakticky všichni akcionáři, mohlo jich být přibližně deset. Věděl, že je stanovován výnos z dluhopisu 20 % ročně, sám si několik dluhopisů rovněž zakoupil. Neví o tom, zda nějaké dluhopisy byly i kupovány neakcionáři, rozhodně se nejednalo o první emisi dluhopisů, které by společnost vystavovala. Získané finanční prostředky měly být používány jako investice do výstavby nějaké čerpací stanice a další akce. Proti vydání dluhopisové emise žádný z akcionářů přítomných na valné hromadě nehlasoval. Ví, že některé dluhopisy zůstaly neodkoupěny. Jako svědek dále vypovídal [REDAKCE], který rovněž uvedl, že je akcionářem společnosti po dobu asi 4 roků, předtím se na její činnosti zúčastňoval, a to z titulu plné moci, kterou mu vystavila jeho matka a ta byla akcionářkou společnosti přibližně 10 let. Ví o tom, že sporná emise dluhopisů byla vystavována někdy kolem roku 2003, ví, že společnost dluhopisové emise vypisovala ve více případech. Poukazoval na skutečnost, že v jednom případě byl stanoven úrok snad až 25 %. On sám měl možnost si nějaké dluhopisy jako neakcionář odkoupit. Ví o tom, že se na valné hromadě diskutovalo i o tom, zda by nebylo výhodnější vzít si úvěr u peněžního ústavu, ovšem to bylo na valné hromadě odmítnuto. Dále jako svědek byl slyšen pan [REDAKCE]. Uvedl, že původně byl zaměstnancem společnosti, později se stal i akcionářem, tím byl asi do roku 2007, kdy svoje akcie prodal. Dále pak uvedl, že valné hromady, která měla schvalovat spornou emisi v roce 2002 nebo 2003 se nezúčastnil. V podstatě na valné hromady přestal docházet v době, kdy přestal být zaměstnancem společnosti. Po emisi dluhopisů nebyl nijak přesně informován, sám si také žádné nekoupil. Potvrdil, že těchto emisí bylo více, následně pak po nahlédnutí do zápisu z jednání valné hromady ze dne 10.6.2003 připustil, že se zřejmě této valné hromadě účastnil. O tom, že by se tam jednalo o emisi dluhopisů, si nic nevzpomněl. Pokud svoje akcie prodal, pak nabyvateli akcií žádné informace o emisi dluhopisů nedával.

Dále ve věci byla provedena řada důkazů listinných.

Právní subjektivita žalující společnosti byla prokázána výpisem z obchodního rejstříku, který je veden u Krajského soudu v Plzni pod č.j. B 9.

Ze stanov žalující společnosti (dále jen společnost) z čl. V. bod A 2c plyne, že valná hromada společnosti je oprávněna rozhodovat o vydání dluhopisů. Z čl. V. bod B 8a a e plyne, že představenstvo společnosti je zejména povinno realizovat usnesení valné hromady a mimo jiné též předkládat valné hromadě návrhy na vydání dluhopisů. Podle čl. VIII. 2 – 4 může společnost emitovat vlastní dluhopisy, výši emise a emisní podmínky schvaluje valná hromada.

Ze zápisu z jednání valné hromady společnosti ze dne 10.6.2003 bylo zjištěno, že valné hromady se účastnili akcionáři mající v držení akcie, představující 99,83 % základního kapitálu. Ze zápisu plyne, že jedním z ověřovatelů zápisu byl p. [REDAKCE]. Pod bodem 5B zápisu představenstvo předložilo valné hromadě návrh na vypsání VII. emise dluhopisů s tím, že emisní podmínky včetně vzoru dluhopisů byly předloženy písemně. Valná hromada schválila vypsání VII. emise včetně emisních podmínek a pověřila představenstvo předložením návrhu na vypsání VII. emise ke schválení Komisi pro cenné papíry. Pro přijetí tohoto bodu hlasovalo 100% přítomných.

Z rozhodnutí Komise pro cenné papíry č.j. 45/N/870/2003/2 zue dne 22.8.2003 bylo zjištěno, že tímto rozhodnutím komise schválila podle § 7 odst. 1 zákona o dluhopisech emisní podmínky dluhopisu emitenta METAL a.s. ve formě „na jméno“ o jmenovité hodnotě 50.000,-- Kč jeden kus s datem splatnosti 1.11.2013 s tím, že nedílnou součástí rozhodnutí komise jsou schválené emisní podmínky a vzor listinného dluhopisu.

Žaloba byla posouzena za použití ustanovení obchodního zákoníku, jak bude dále upřesněno, zejména ust. § 184 a násl. obchodního zákoníku a § 191a násl. zákona a soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud vychází ze zjištění, zda je prokázáno, že společnosti vznikla škoda (popřípadě v jaké výši), zda ze strany žalovaných došlo k porušení jejich povinností a zda je tu dána příčinná souvislost.

Tvrzení žalobce o vzniku a výši škody a jejím soustavném navyšování je podle názoru soudu jen hypotetickým tvrzením. Je skuteností, že potřeba zajištění finančních prostředků k provozu společnosti a investicím mohla být provedena více způsoby. Bylo na rozhodnutí společnosti, učiněné na valné hromadě, jakou formu zajištění finančních prostředků zvolí. Zvolení formy emise dluhopisů je jednou z možností, kterou zákon připouští. Představenstvo společnosti na valné hromadě předložilo návrh na vypsání emise dluhopisů včetně emisních podmínek a tento návrh byl jednoznačně valnou hromadou schválen. Rozhodování o vydání dluhopisů je dáno valné hromadě společnosti, a to s ohledem na bod VIII. – FONDY, článek 2 – dluhopisy – bod 4 – Společnost může emitovat vlastní dluhopisy, výši, emise a emisní podmínky schvaluje valná hromada. Dále je nutno přihlídnout i k čl. V. stanov – Organizace společnosti, článek 1 A a článek 2 bod c) – valná hromada rozhoduje o snížení základního kapitálu a o vydání dluhopisů podle ust. § 160 obch. zák. a o vydání ostatních dluhopisů.

Podle ust. § 191 obch. zák. je představenstvo společnosti jejím statutárním orgánem, řídí její činnost a jedná jejím jménem. Rozhoduje o všech záležitostech společnosti, pokud nejsou zákonem nebo stanovami vyhrazeny do působnosti valné hromady nebo dozorčí rady. Představenstvo se řídí zásadami a pokyny schválenými valnou hromadou, Pokud jsou v souladu s právními předpisy a stanovami. Členové představenstva jsou povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře. To, že by vydání sporné emise dluhopisů bylo v rozporu s právními předpisy nebo stanovami, prokázáno nebylo, naopak soud zde poukazuje na rozhodnutí Komise pro cenné papíry, jež bylo výše citováno. Stanovy společnosti svěřují do působnosti představenstva předkládat valné hromadě ke schválení mimo jiné též na vydání dluhopisů podle příslušných ustanovení obch. zák. takovýto návrh představenstvo podalo. Návrh byl valnou hromadou společnosti platně schválen a do působnosti představenstva pak podle stanov společnosti patří realizovat usnesení valné hromady. ze svědeckých výpovědí považuje soud za prokázané, že dluhopisové emise byly vydávány společností opakovaně, s okolnostmi a podmínkami emise byli akcionáři seznámeni.

Z uvedeného tedy soud dospěl k závěru, že rozhodnutí o vydání dluhopisů bylo řádně schváleno valnou hromadou společnosti a bylo povinností představenstva toto rozhodnutí realizovat. Soud tedy uzavřel s tím, že nebylo prokázáno, že by došlo ke vzniku škody žalující společnosti a tím méně že by za tuto škodu měli odpovídat žalovaní. Proto žaloba byla zamítnuta.

Výrok o náhradě nákladů zde vychází z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaní měli ve věci úspěch, a proto mají nárok na náhradu nákladů jejich právního zastoupení. Tyto náklady sestávají z paušální odměny advokáta podle vyhlášky 484/2000 Sb. ve výši 128.020,-- Kč, zvýšeno při zastupování více osob o 30 %, tedy 38.406,-- Kč, celkem za zastoupení 166.426,-- Kč. Dále se jedná o 9 režijních paušálů ve výši 300,-- Kč, celkem 2.700,-- Kč. Celá částka nákladů tedy 169.126,-- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost žalovaného splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Plzni
dne 26.03.2013

Za správnost vyhotovení:
Eva Bošková

Mgr. Pavel Svoboda, v.r.
samosoudce